

גליזן היכל מזוהר"א"ש

מתורתו של רבינו הקדוש מזוהר"ן מברסלב זי"ע ותלמידיו הקדושים

גליון ט"ו • פרשת משפטים תשפ"ב

מסודר של
מו"ר מזוהר"א זי"ע
בנשיאות מו"ר
הרה"צ ר' יצחק שמואל אהרן
לעזער שליט"א

מכתב לשכת

ממסכתו מו"ר הרה"צ שליט"א
מהשנים הקודמות

בעזרת השם יתברך יום ו', ערב
שבת קדש פרשת משפטים, כ"ו
שבט תשע"ט

החיים והשלום וכל טוב סלה לקראת
אחי ורעי אנשי שלומנו היקרים, הגרים
ביבנאל עיר ברסלב, ה' עליהם יחיו.

השבוע קורין פרשת משפטים, והוא
שבת מברכין ראש חדש אדר ראשון, ועל
חדש אדר אומרים חכמינו הקדושים
(מענייני כ"ט ע"א): "משנכנס אדר מרבין
בשמחה", ולכן עלינו לעשות התחלה
חדשה להיות בשמחה עצומה על געם
חלקנו וגורלנו, ולהודות להשם יתברך
שאנחנו יודעים מצדיקים אמתיים כאלו,
המחיים אותנו בתקף גלותנו, ומכנינים
הכל לפנינו, כשלקח ערוך המוכן לפני
האדם לאלו, וכמו שאומר רש"י הקדוש
על הפסוק "ואלה המשפטים אשר אשר
תשים לפניכם", כי רבנו ז"ל הכין הכל
לפנינו, ומוהר"א ז"ל האיר את עינינו
בדרכי רבנו ז"ל, עד שהכל מוכן לפנינו
ממש, סדר דרך הלמוד, ללמוד שעורים
כסדרן בכל מקומות התורה הקדושה,
עבודת התפלה וההתבודדות, שנתפלל
התפללות הקבועות בכל יום בשמחה
עצומה, ונפרש כל שיתחננו לפני
השם יתברך בכל יום ויום בתמימות
ובכפישות גמורה, עשית צדקה וחסד,
ושנפיץ אור רבנו ז"ל בכל העולם כולו,
ולכן עלינו להודרו מאד משבת קדש
זאת, לנטע נטיעה חדשה של שמחה,
על דרך שאמרו חכמינו הקדושים (ביצה
טו, א): "הרוצה שיתקומו נכסיו, יטע
בהם אדר, שנאמר אדיר במרום ה'",
ופרשו צדיקים שהרמז לחדש אדר,
שצריכין לנטע בה נטיעה של שמחה,
עד שיתקומו על ידה כל נכסיו ברוחניות
ובגשמיות, לכל השנה כלה, ויזכה לשוב
ולשמח תמיד בדבקות השם יתברך,
יעורנו הקדוש ברוך הוא שנוכה להגיע
לכל זה, אמן כן יהי רצון.

שבת שלום ומבורך
חדש טוב ושמחה!

משיחות מו"ר הרה"צ שליט"א

נח של מלה

להכניס את השכינה הביתה, להשכין שלום, ולהחיות נפשות, בלי לשלם פרוטה אחת!

המדה היפה והיקרה שרק יש

הכל נכלל במדה היקרה הזו של הכרת הטוב.
שהיה שגור על לשונו של מוהר"א"ש הקדוש לומר
על מדה זו, שהיא המדה היפה והיקרה שרק יש!
ולהפך, אין עוד מדה יותר גרועה מכפיות טובה,
אדם שאיננו יודע מהו להכיר טובה, מהו מלים
טובות. כמה מרחת המדה היקרה הזו.

אדם שלא זוכה למדת הכרת הטוב, חיי מוררים
הם, הוא אף פעם לא מרצה בחייו, תמיד יש לו
חסרונות, טענות על אחרים, פעמים שהוא מאשים
את עצמו, ופעמים שהוא מאשים את אחרים, אין
לו את הידיעה הזו של לומר תודה, להכיר
טובה, לדעת שהכל הוא במתנת חנם
ממש, וממילא על ידיה הוא תדיר
יהלל וישבח את הגורם לו טובה.

צרי להחזיק טובה לנותן

רבנו ז"ל אומר (ספר המדות,
אות צדקה, סעיף ג): "צריך להחזיק
טובה לנותן, ואל תאמר שלא נתן
לך משל"ו - אם אחד עשה לך חסד
איוושהי טובה, יש כאלו האומרים: מה
לי לתן לו תודה, הלא הכל מהקדוש ברוך
הוא... אבל רבנו ז"ל מגלה לנו פה שאסור לומר כן,
אמנם בודאי שהכל הוא ממנו יתברך, אך עליה גם
כן לתן תודה למי שעשה לך את זו הטובה, ובדאי
ששליח הוא מהקדוש ברוך הוא, אבל זו הזכות
שנפלה בחלקו, והוא זה שזכה לבצע את פעלת
הטובה בשבילה, ועל כן עליה להכיר לו טובה, ואם
אתה אומר: זה לא הוא עשה, אלא זה רק הקדוש
ברוך הוא... אתה בגדר כפוי טובה, כי צריכים לתן
תודה והודאה הו להקדוש ברוך הוא - שממנו הכל,
והו לאדם שעליהו נתגלגלה זו הטובה.

בזה מוכח שיש לאדם אמונה, שמהלל ומשבח
את הקדוש ברוך הוא על כל פרט ופרט, ויודע ועד
אשר הכל ממנו יתברך; אשרי האוחז עצמו בלמודי
הצדיקים, וזוכה לאשר אמתי בזה העולם!

הרבה יותר יקר

כמה עולה לומר 'תודה' למישהו? אף לא פרוטה
שחוקה מחד, ומאידך החשיבות של זה היא כה רבה
שלא נתן להשוות אליה כל הון דעלמא!

עם מלה אחת טובה יכולים להחיות יהודי
ולהחזיר לו את חייו, פשוטו כמשמעו! עם מלה אחת
של עדיד וחזיק, עם מאור פנים אחד, החזיר לו
את חייו!

בדברי חכמינו הקדושים (פנחות ק"א) מובא על
הפסוק (בראשית מט, יב) "ולכן שנים מחלב" טוב
המלבין שניו לחברו ממשקוהו חלב - מאור
הפנים שנתת לרעה, הלבנת השנים,
החיה שנסכת על פניה, כל זה הוא
הרבה יותר יקר וחשוב מדבר גשמי
ככוס חלב, אף שגם לזה זקוק
האדם מאד, אך דיקא החיה של
השיב את נפשו!

למוד זה הוא נחוץ ביותר בתוך
בית האדם, כמה זה חשוב לתן מלים
טובות בבית - הו לאשה והם לילדים,
הנה האשה הכינה לה אכל, עשתה כביסה,
נקתה את הבית, תן 'תודה רבה', 'יישר כח',
'איזה בית מסדר ונקי!', וכמוכן תרחיב את הדבור
בזה...

תרבה במלים טובות - זה משרה את השכינה
בבית! הדבור הוא הפלי שעל-ידו הקשר בין בני הזוג
הוא קשר בריא, שרירי וקיים, כשיש "מו תקשרת" בין
בני הזוג - זה סוד השלום בבית, ולא שום דבר אחר!

אדם שביא לאשתו פרטים אשראי ובו סכום עצום
של כסף, ויאמר לה "עשי פטוב בעיניך, תקני כל
מה שתרצי"... בזה זכה לשלום בית? כל הפסח הזה
הוא כאין וכאפס לעמת מלה אחת טובה שתאמר
לאשתך! לא צריך פרחים, לא צריך מתנות, צריך
דבור טוב, צריך מלים טובות, צריך מחמאות! זהו
הדבר המכרח בבית יהודי!

איך זוכים לפרנסה בשפע?

מה עלי לעשות כדי שתהיה לי פרנסה בשפע ובהרחבה בלי דאגות?

בעזרת השם יתברך, יום א' לסדר כי תצא, ה' אלול ה'תשע"ד.

שלום וברכה אל ... נ"י, לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך שסגולה לפרנסה הוא לברך ברפת המזון מתוך הסדור דיקא, ובקול ובשמחה, וזה מסגל לעשירות נפלאה, כמו שכתוב (משלי י') "ברפת ה' היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה", הינו כשמברך את ברפת המזון בשמחה עצומה זה מסגל לעשירות. וכן להזהר מאד על נטילת ידים וכו'.

ולכן מהיום והלאה תקפיד מאד מאד על נטילת ידים, כשאתה קם בבקר וכו', וכן כשיוצאים לשירותים וכו', וכן לפני האכילה לטל ידים עם נטלה דיקא וכו'. כי נטילת ידים מסגלת להצלל מעניות, כי על נטילת ידים ראשי תבות עני", ומי שמוזלזל בנטילת ידים נעשה עני. ואמרו חכמינו הקדושים (שבת ס"ב): אמר רב חסדא: אגא משאי מלא חפני מיא ויהבו לי מלא חפני טיבותא;

[אני נטלתי ידי עם מלא מים ונתנו לי חפנים מלאים טוב. כי רב חסדא היה עשיר גדול מאד, והפל בזכות נטילת ידים שהיה מקפיד על זה]. ואמרו חכמינו הקדושים (שם) פל המוזלזל בנטילת ידים בא לידי עניות. וכך נפסק בשלחן ערוך (ארח חיים סימן קנ"ח סעיף ט') צריך לזהר בנטילת ידים, שכל המוזלזל בנטילת ידים חייב נדוי ובא לידי עניות ונעקר מן העולם.

ולכן אני מאד מבקש אותך שתקפיד על נטילת ידים עם שפע, ועל ידי זה תזכה לעשירות גדולה מאד מאד, וכן לברך ברפת המזון בקול גדול, כדי שהילדים שלך ישמעו מה זה ברפת המזון בקול, וכן נהגו אנשי שלמנו לברך ברפת המזון בהתעוררות גדולה מאד מאד, כי רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות אכילה חלק ב' סימן ג'): "על ידי ברפת

המזון נתודע השם יתברך בעולם"; אשרי מי שמקיים את זה ואז אל רב טוב הגנוז יזכה, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי חכמינו הקדושים הקפידו על זה מאד מאד.

וכן צריכים להיות מאד מאד שמח, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א'): "מי שתמיד שמח הוא מצליח", והצלחה זו סוכבת על כל פרט ופרט בחיים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתחזק ולהיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח את ידי, יוצא גם מפסוק (דברים ט"ו ט"ו) והיית' אף שמח, ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומרים לך החיים ממנות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתפק יותר, ולכן הדבר הראשון - רק להיות בשמחה.

ואם תאמר במה יש לי לשמח, הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (גדרים מא): "אין עני אלא מדעת" - עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלוני א'): "אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מקריזין מלמעלה" - שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מקריזין על זה קדם מלמעלה - האדם הזה הוא תמיד שמח. ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות מזון סימן פ"א): "אמונה הוא טוב לפרנסה"; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנגברת יהודי ושלל עשני גוי כגוי הארצות, השמחה והאמונה הזאת תפתחנה לך את כל צנורי השפע והפרנסה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

לא רוצה להבין!

הרב הקדוש רבי ייבי ז"ע [ראשי תבות: יעקב יוסף בן יהודה, נסתלק כ' תשרי תקנ"א] תלמיד הבעל שם טוב הקדוש ז"ע. היה מבקש את הקדוש ברוך הוא: "רבנו של עולם! רוצה אני שתגלה לי קצת תעלומות, מה קורה בזה העולם, רואים דברים שאין יכולים להבין, הפך הטבע, אלו הרשעים מצליחים, והצדיקים סובלים כל כך". מששמע על כך רבו הבעל שם טוב, אמר לו: חושב אני שלא תרצה להבין מה קורה כאן...

בכל זאת המשיך רבי ייבי ז"ע לבקש: אבל קצת הייתי רוצה להבין... אמר לו שוב הבעל שם טוב הקדוש: רבי ייבי, אתה תרצה לא להבין, ותתקרט על מה שבקשתי. התעקש התלמיד והפציר בברבו, והמשיך לבקש מהקדוש ברוך הוא, רבנו של עולם! הראה לי דבר מהתעלומות העולם הזה, איך אתה מנהיג את העולם.

אחד מעשירי עיר מגוריו - אוסטרך (שם גם נמצא ציורו הקדוש) חתן פעם את אחד מצאצאיו והזמין לכבוד את המעמד בנוכחותו. החתנה הייתה מיוחדת במינה, העשירי המחמד, הושיב את העשירים בצד אחד, את העניים בצד שני, הבזויים בצד שלישי, והחולים בצד רביעי. את כלם הזמין ורצה שישמחו בשמחתו, אבל נתן לכל אחד את מקומו המיוחד לו. והוא הסתובב משלחן לשלחן, התייחס לכל אחד, וצנה למלצרים לשירת ולדאג לכלם. לפתע קם ממקום מושבו איזה בחור עני מרוד, לבוש בלויי סחבות, והתישב בראש השלחן ליד העשירים הגדולים והמכבדים, שם הגשו המנות בצלחות וסכנום מזהב. שאלו אותו העשירים: מה אתה עושה פה?! והבחור לא עונה דבר, המשיכו אלו וצחקו עליו שילך למקומו.

כאשר מאז בכך, קראו לאבי הפלה וטענו לפניו: אין אנו יכולים לשבת במחצתו, ריח רע נודף ממנו! פנה המחמד ונער בפחור: לך מכאן למקום מושבך, הבחור המשיך לסרב, האב החל לבזות אותו ברבים. והבחור מתעלם וממשיך לאכל כאלו לא קרה כלום.

לפתע יצא קול שנעלמו כמה כפיות ומזלגות יקרים עשויים מזהב, פמוכן, מיד חשדו כלם בבחור המזון פנו אליו בקשיחות ואבי הפלה הכהו כדי שישב את הגולה.

רבי ייבי הסתפל על כל ההתרחשות, ואינו מבין מה קורה פה, אמר לפניו יתברך: רבנו של עולם! איני מבין, הסבר נא לי. והנה שומע הוא קול מן השמים: הבחור הזה היה פעם אביו של העשירי המחמד, ונהג הוא להציק להוריו עד מאד והיה מצער אותם, משהסתלק לעולמו נפסקו שיעליו לרדת לגלגול חדש, ועמה התהפך הגלגל, אבי הפלה הוא העשיר, ומסכן הבחור העני הזה היה גלגול של האבא, שצער הוא את אביו. נמצא, שכעת, הבן מכה את האבא. החל רבי ייבי לצעק: רבנו של עולם, הוציאני מכאן, איני מסגל לראות יותר איך בן מכה את אביו. איני רוצה לראות כלום יותר, אני מאמין באמונה שלמה, שכל מה שאתה עושה - הכל בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט.

כאשר שב רבי ייבי אל הבעל שם טוב, ענה ואמר לו: נו רבי ייבי, עכשו אתה מבין? אל תשאל הרבה שאלות, כי לא תהיה מסגל לחזות בתשובות...

(אוצר הקונטרסים, חלק לא, קנטרס שכלי הכולל עמודים קל"ד)

077-261-2984 | חזוקים | חדשות | שיעורים | ברסלב שלי | כתובת: 15a P.S.A.M. ו'אמ